

§§ 8, 9 og 10 samt § 1 med de til disse Paragrapher stillede Endringsforslag under Nr. 18—27 og Nr. 1—3. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at forsaavidt Endringsforslaget under Nr. 19 maatte blive vedtaget, vil det derpaa følgende Endringsforslag under Nr. 20 være at ansee som bortfaldet. — Under Nr. 21 er der stillet et principalt og et subsidiairt Forslag, og dersom et af disse Forslag vedtages, vil Nr. 22 bortfalde. — Derhos skal jeg bemærke, at Afstemningsordenen vil blive den, hvori jeg har nævnt Paragrapherne, nemlig først §§ 8, 9 og 10 og derefter § 1 med de dertil hørende Endringsforslag. — Forsaavidt Endringsforslaget under Nr. 23 til § 8 maatte blive vedtaget, vil Endringsforslaget under Nr. 3 til § 1 bortfalde, idet de Bestemmelser, der findes i dette Forslag, da ikke vilde kunne være anvendelige; der vil ikke være Sammenhæng imellem dem og det Indhold, § 8 vil faae, efterat Forslaget under Nr. 23 er vedtaget. — Forhandlingen over dette Afsnit er aabnet. Det ærede Medlem for Ribe Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

J. Christensen: Jeg i Forening med 3 andre ærede Medlemmer have tilladt os at stille baade et principielt og et subsidiairt Endringsforslag til Lovforslagets § 8. Det principale Forslag gaaer ud paa, at saavel ved Anbringelsen ved Udlaan i faste Eiendomme af det nye Overformynderies Midler, som hvor der bliver Spørgsmaal om Samtykke til, at enkelte Dele af det stillede Punt undtages fra Behæftelsen, og til Laans Overtagelse af nye Giere, skulde Afgjørelsen ligge hos den i hver Amtsraads-kreds oprettede Laanebestyrelse alene, og ikke, saaledes som Lovforslaget foreslaaer, hos den i Forening med Overformynderen. Vi have formeent, at den større Sikkerhed, som Lovforslaget vil fastslaae med Hensyn til Anbringelsen af de Umyndiges Midler ved Bestemmelsesretten hos de tvende sideordnede Myndigheder, ikke er fornøden, idet vi have meent, at Bestaffenheden af den foreslaaede Sammensætning af Laanebestyrelserne afgiver tilstrækkelig Sikkerhed imod en utilbørlig Anbringelse af de Umyndiges Midler. Da vi nu maade antage, at de Umyndige, hvis Vetryggelse man ganske vist først og

fremmest maa søge varetagen, vilde være tilstrækkelig sikrede, og da vi troe, at Statskassen heller ikke ved vort principale Endringsforslag vil udsættes for Tab, have vi ligeoverfor Laansøgerne ikke kunnet ansee det for rigtigt at give Overformynderen den ham tiltænkte Magt til uden videre at nægte Samtykke til Laan, som Laanebestyrelserne maatte finde at kunne tilstedes. Vi have fundet det saa meget mere betænkeligt at tillægge Overformynderen denne Magt ligeoverfor Laanebestyrelserne, som han i de fleste Tilfælde vil være langt fjernet fra og ubekjendt med de stedlige Forhold, og saaledes vil mangle Betingelserne for det nøiere Kjendskab, som det maa antages, at de locale Laanebestyrelser vilde have. Det skal ganske vist indrømmes, at den Sikkerhed, som Laansøgerne kunne give, maa undersøges med al mulig Omhu, men ved Siden deraf anerkjender Lovforslaget selv ogsaa Laansøgernes Dunst om Laan. Jeg sigter herved til den foreslaaede ligelige Fordeeling over Anterne af de Midler, der fra disse ere indkomne til Overformynderierne. Endelig er der en Side ved Sagen, som jeg troer særlig maa bemærkes, og det er den, at den Omstændighed, at Overformynderen kan sidde herovre i Kjøbenhavn og nægte ethvertsomhelst Laan, han maatte finde for godt, vil gjøre, at Mange vilde see paa den nye Ordning med Mistænsomhed, og til de betydelige Midlers Tilstrømning til det ene Punkt — Kjøbenhavn — med en Mistro, som langt fra i samme Grad vilde være tilstede, naar Overformynderen ikke havde denne ubetingede Nægtelsesmyndighed med Hensyn til Udlaan. Det er navnlig denne sidste Omstændighed, som jeg i Særdeleshed vil henlede Opmærksomheden paa. For det Tilfælde imidlertid, at vort principale Forslag skulde blive forkastet, have vi stillet det subsidiaire Forslag, der gaaer ud paa, at i det Tilfælde, hvor enten den ene eller den anden af de i § 8 omtalte Parter skulde nægte et Laan m. v., som den modsatte Part vilde tilstede, bliver Sagen at indstille til Justitsministerens Afgjørelse. Efter hvad jeg allerede har udtalt, troer jeg, at man let vil fatte, at vor Overbeviisning maa føre os til, forsaavidt vort principale Dunst ikke kan stee Fyldest, da igjennem det subsidiaire Forslag at søge noget af den Vetryggelse tilveiebragt for